

גכל'יונו שכל בן מכלך

י"ל ע"י איגוד בני הישיבות 'לגיונו של מלך' | גליון י"א • ניסן תשפ"ג

יצחק ירנון

מו"ר הגאון הגדול

הרב יצחק ברדא שליט"א

- ההכנה הרוחנית לחג הפסח
- לדמותו של מורנו הרב

שנה לגכל'יונו של בן מכלך! היכוננו!

גליונו של בן מלך

גליון י"א - ניסן תשפ"ג

.....

יו"ל ע"י

איגוד בני הישיבות

'לגיונו של מלך'

יו"ר האיגוד והמערכת

הרב יהודע שלמה כהן

עורך אחראי

הרב אליהו מאזוז

עריכה וביקורת

הרב אברהם כ.

עורכים וכותבים

הרב אליהו ו.

הרב דוד חדאד

הרב אלעזר חדאד

הרב אליסף מאזוז

הרב משה ד.

הרב ישראל ל.

הבחור ר' יהודה כהן

קרדיט תמונות

ארכיון האיגוד

'בחצר הקודש'

באדיבות המצלמים

מזכיר האיגוד

הרב משה א.

לפניות לאיגוד

'שופרו של מלך'

077-3220743

הו"ל הפקת דפוס והפצה

אידישע קאפ

© כל הזכויות שמורות

לאיגוד בני הישיבות

ולעורכי המדורים

תוכן הגיליון

3.....דבר מלכות.....

4.....אור המאיר.....

5.....שמע שלמה.....

6.....חזק ויאמץ ליבך.....

8.....אגרת לבן מלך.....

9.....תורת חיים.....

10.....יצחק ידנן.....

14.....לב מבין.....

15.....וקנה לך חבר.....

16.....זוית ראייה.....

18.....עת לספר.....

דבר מלכות

יו"ר האיגוד הרב יהודע שלמה כהן

מאמינים בני מאמינים

נאמר בתורה (שמות יב, מב) 'ליל שימורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שימורים לכל בני ישראל לדורותם, ומבואר בנמרא (פסחים קט, ב) שהוא לילה המשומר מן המזיקים, וכמו שכתב הרמ"א (סוף סי' תפ"א) שנהגים לקרוא כליל הפסח מקריאת שמע שעל המיטה רק את פרשת שמע ישראל ולא שאר הפסוקים והתפילות שאומרים בכל לילה לצורך שמירה, כי לילה זה הוא לילה המשומר מן המזיקים ומכל פגע רע.

ולפיכך יש הנהגים שלא לנעול דלת הבית כליל ראשון של פסח, להראות בטחוננו בהש"ת שהוא לילה המשומר מן המזיקים ומכל היזק שבעולם. מנהג זה נזכר בספר 'מעשה רוקח' (אות ע) בשם "מגילת סתרים", שכך נהגו בתקופת הגאונים. וכתב בספר 'אור זרוע' (ח"ב סי' רלד) בשם רב נסים גאון, שבזכות שמאמינים בדברי הקב"ה ובהבטחתו נזכה להיגאל במהרה מהגלות.

ובספר 'חק יעקב' (שם סק"ו) בשם ספר המנהיג נתן עוד טעם למנהג שלא לנעול הדלת כליל פסח, לפי שלילה זה משומר מששת ימי בראשית לנאולה העתידה, כמוכא בנמרא (ר"ה יא, ב) שבפסח עתידין ליגאל, לכן משאירים את הדלת פתוחה, כדי שכשיבוא אליהו הנביא ימצא דלת פתוחה ונצא לקראתו מהרה.

ובסידור היעב"ץ (שער הקרבן) מובאת עדות מבן נכר מנציב הרומיים שהיה בירושלים בזמן שביהמ"ק היה קיים, והעיד שלא היו נועלים את שערי ירושלים כליל הפסח כמו שהיו נוהגים בשאר ימות השנה.

.....

לכבוד חג הפסח קמנו ועלינו אל המקום, אל מקום הקודש בבית מדרשו של מו"ר הגאון הגדול הרב יצחק ברדא שליט"א, ראש ישיבת יצחק ירנן ומוסדותיה, ע"מ לדלות מלא חופניים תורה וקדושה. שיחה נרחבת מאת מו"ר שליט"א מופיעה בעמודי האמצע בגיליון.

יהי רצון ויתקיים בנו במהרה בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל, אמן.

בברכת התורה

יחיאל אלמגור כהן

יו"ר איגוד בני הישיבות

מוקד הייעוץ וההכוונה לבני הישיבות

לב מבין

מבית איגוד בני הישיבות 'לגיתו של מלך'

בעידודם ובהכוונתם של מרנן רבותינו ראשי הישיבות שליט"א

קו האיגוד 077-3220743 | שלוחה 8 | בין השעות 21:30 – 23:00

2 איה ח'כ'ת ל'נו?

2 איה צ'כ'ת ל'ה?

המוקד כבר פתוח!

אור המאיר

גאון ישראל מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאוזז שליט"א

ליל שימורים

עודנו עירני יבקש מה שהוא צריך. יאמר: "רבון העולמים! אניזקוק לפרנסה", "הבן שלי זקוק לשידוך", "יש לי חבר חולה", "תשלח לי רפואה שלמה". וזה בדוק ומנוסה. הרב חיד"א כותב (מורה באצבע אות ר"י) שאחרי ההגדה כל העולמות של מעלה מאירים באור מיוחד. פעם אחת בשנה יש דבר כזה. יש לו תפלה אחרי ליל הסדר, אומר שם: גדולים וגדולי גדולים, "עתה יגדל נא כח ה'" (במדבר י"ד י"ז). ויגדל ויגדל ויגדל, זה רומז לסודות של קבלה.

היה מעשה באחד שבא אלי יומיים לפני פסח, אמר לי: יש לי תינוקת שמה דבורה בת שרה (איך אני זוכר? עשיתי סימן - ראשי תיבות דבש), והיא כסכנה, נמצאת בטיפול נמרץ, האם מותר לי להשאיר את הטלפון פתוח בליל פסח כי אולי יספרו לי משהו עליה? ה אותה?! אמר לי: לא, אבל אני רוצה אמרתי לך: וכשיספרו לך מה תעשה? תלך ותחי לראות מה שלומה. אמרתי לך: תעשה מהר מהר את הסדר, תשתה מיץ ענבים שאין בו בעיה [של כאב ראש ועייפות], ואחר כך תלך לתל השומר ותראה מה שלומה. אמר לי: בסדר, אני אעשה ככה. ואמרתי לך: תביא לי את השם שלה ואני אתפלל עליה, וגם אתה תתפלל עליה מיד אחרי שיר השירים. ואכן מיד אחרי שיר השירים הוא הלך מהר. והוא ראה שהעבירו אותה מטיפול נמרץ למחלקה רגילה! הוא חשב שיגידו לו מתה, אבל היא לא מתה, אל תדאג. הביא לי את התינוקת בחול המועד, אמר לי זו דבורה בת שרה. "דבש וחלב תחת לשונך" (שיר השירים ד', י"א) זה דבש, זה בכח התפלה. אדם לא יודע מה זו תפלה, אנשים חושבים רק ללכת לאיזה אדמו"ר או לרבי חיים "מרא דכוליה תלמודא", ודאי שזה חשוב, אבל קודם כל תתפלל אתה. "כי שמע אלקים אל קול הנער כאשר הוא שם" (בראשית כ"א, י"ז), תפלת החולה מתקבלת לפני כולם (בראשית רבה נ"ג י"ד). ויש זמנים טובים, ובליל פסח זה הזמן הטוב ביותר שאדם יתפלל ותישמע תפלתו.

בחול המועד יש ללמוד ולא לאבד אותו בשטויות. המדרש אומר למה ניתנו ימי חול המועד? בשביל ללמוד בהם, ולא לאבד אותם בשח"י פה"י.

צריך לשמור על כל רגע בלילה, ולא לטייל ולספר סיפורי סבתא... ואח"כ לאכול את האפיקומן אחרי הזמן. או שבסוף תצטרך למהר ולא תספיק כלום לילדים שלך, והרי כל המצוה כולה "והגדת לבנך", צריך לספר לבנך את זה. הרמב"ם (פ"ז מהלכות חמץ ומצה ה"ב) כותב: "אומר לו כולנו היינו עבדים כמו העבד הזה", מה הפירוש? היהודים בימי הרמב"ם בספרד היו נהנים מחופש ומכבוד רב ולוקחים עבדים בבית, 16 לכן תגיד לבנך שאינו יודע מה זה עבד: תראה את העבד או השפחה הזאת, ותדע שהיינו במצרים ככה. אבל היינו פי כמה וכמה מזה. במצרים היה אדם ישן בחצות הלילה, ובאלו המצרי ומבקש ממנו קפה, ואפילו שהוא עייף ויש לו מחר עבודת פרך, הוא מענה ומצער אותו. חכמים אמרו (שמות רבה פרשה א' פ"סקא ל"ד) שפרעה היה שוחט מאה חמשים ילדים בבוקר ובערב להתרחץ בהם, וזו לא גזמא, רבי אליהו בן אמוזג כותב שקרא בספרי המצריים הקדמונים, שהיתה להם תרופה לצרעת לרחוץ באמבטיה של דם ילדים. לכן יש דבר כזה, וחכמים לא ברד את זה מלכם.

אחרי ההגדה יש סגולה טובה מאד, לבקש איזו בקשה שתצוה. אבל בקשה אחת בלבד, ולא להעמיס מליוני בקשות בליל פסח. כתוב בנמרא (תענית ח' ע"ב): "ונצומה ונבקשה מאלקינו על זאת" (עזרא ח' כ"ג). מכלל דאיכא אחריתי. כתוב בפסוק "על זאת", שאדם יבקש על דבר אחד בלבד ולא על הרבה דברים.

היה מעשה בליטאי אחד שחמש עשרה שנה לא היו לו ילדים, והוא לא מכיר את החסידים ולא הלך לשום אדמו"ר ורב, אלא התפלל לבד. והנה נולד לו ילד. הלך לאדמו"ר אחד, ואמר לו: אתה רואה שלא הלכתי לשום רבי או אדמו"ר, והקב"ה נתן לי ילד. אמר לו: כתוב "לעושה נפלאות גדולות לברו כי לעולם חסדו" (תהלים קל"ד), מה זה לברו? בלי אדמו"ר ובלי באבא ובלי כלום, כי הוא יכול לעשות לבר הכל. הקב"ה מראה לך שיכול לעשות נסים גם בלי תיווך של בן אדם. אדם יתרגל תמיד להתפלל.

אחרי קריאת "שיר השירים" שקוראים בסוף ההגדה, אם האדם

עס אתה אמתש על צבירי גאון ישראל מן רבנו הגדול ראש הישיבה שליט"א?

גם אתה יכול לקנות את סדרת הספרים הנפלאים

הדרך הנכונה

המכילים את שיחות ודרשות מרן רבנו הגדול שליט"א וכן קטעים קצרים ועוד

ניתן להשיג בטל': 058-3241518

שמע שלמה

אור העולם מרן הראשון לציון רבנו שלמה משה עמאר שליט"א

השומר פסח כהלכתו

עמוקים מיני ים, אינם לפי כוחנו ולא לפי יכולתנו.

אמנם מה שאנחנו קצת מבינים מלמעלה, וכן כתבו בעלי המוסר (כד הקמה, פסח), שהחמץ מרמז על שיא הגשמיות, ובפסח יש לנו זמן של פנימיות ורוחניות. האר"י כותב בשער הכוונות (דרושי ראש השנה, דרוש א) שהמחלוקת של רבי אלעזר ורבי יהושע מתי נברא העולם אם בניסן או תשרי (ראש השנה יא ע"ב), אינה מחלוקת במציאות אלא שניהם צודקים, אלו ואלו דברי אלקים חיים ושניהם כיוונו לאמת. למאן דאמר שהעולם נברא בתשרי הכוונה על הגשמיות, על החיצוניות של העולמות. ולמאן דאמר שנברא העולם בניסן היינו הפנימיות של העולמות, הצד הרוחני שבהם. הוי אומר שכבר בניסן נבראו העולמות למעלה בשמים מבחינה רוחנית. כמו אדם הנולד היום בעולם הזה אך נשמתו כבר נמצאת למעלה עידן ועידנים. כך גם הנשמה של העולמות, הצד הרוחני כבר היה חי וקיים למעלה, ומה שירד בתשרי זה כביכול הגוף, הצד הגשמי.

לפי זה הסבירו שיש צד כימי הפסח שהם כמו ימי הדין. נכון שהם ימים של שמחה, אבל מצד הפנימיות הם ימים של קדושה בגלל הרוחניות שבהם. ועל פי זה אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, שבימי הפסח העוסקים בפנימיות העולמות לא ראוי שנאכל חמץ שהוא שיא הגשמיות. רבי אלעזר שמח בדברים ומתוך כך שאל שאלה הפוכה – אם כך, צריך לאסור את החמץ כל השנה. אם החמץ כל כך גשמי וכל כך מוריד את האדם לשפלות, צריך להתרחק ממנו כל השנה. אמר לו רבי שמעון ששבעת הימים הללו של פסח שבהם אנו נמנעים מהחמץ, מתקנים את כל השנה.

בימים האלה האדם יכול להתעלות ולצאת ברכוש גדול. על הימים האלה נאמר "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" (בראשית טו, יד), והרכוש הגדול ביותר הוא שישיראל לקחו איתם את כל הניצוצות. כך אנו יכולים לצאת מהחג הקדוש הזה בעליה עצומה, בתורה וידאת ה' טהורה שתתן השפעה ניכרת בכל החיים שלנו, במידות שלנו, להרבות התבטלות עצמית ולהרבות כבוד חברים. ככל שהאדם מבטל את עצמו ומכבד את חבריו כך הוא עולה ומתעלה ויקר בעיני ה'.

כל ימי חג הפסח יום אחד הם, יום שכולו אור, יום שכולו קדושה, אין בו הפסקה. אין אור ורע לשפע העצום והגדול שה'נותן בחג הזה.

ידוע שרבנו האר"י אמר שאם אדם נזהר מאכילת חמץ אפילו משהו בפסח, יש לו הבטחה מאת ה' שכל השנה לא יבוא חטא לידו. יש בזה גרסה מפורסמת האומרת 'שלא יחטא כל השנה' (דבש לפי, מערכת ח, אות יח), אבל קשה לומר את זה, כי הבחירה החופשית לא נשללת מהאדם. המקובל האלקי רבי עמנואל חי ריקי, שהיה מחכמי איטליה העתיקים בזמן הקודם לרבנו הרש"ש, בספרו 'משנת-חסידים' ניפה ובידר את כל דברי האר"י ו"ל הלכה למעשה, והוא כתב גרסה שורדאי וזתר מדוקדקת, וכדרכו שאין דייקן כמזהו. כתב "השומר פסח מחמץ כהלכתו... יועיל לנפשו מאד כל השנה" (מסכת ניסן אות ד). לא כתב שלא יחטא כל השנה, אלא יועיל לנפשו במשך כל השנה.

ויש להתבונן מנין לרבנו האר"י לומר הבטחה כזאת לכל השנה, הרי בדרך כלל אינו אומר דברים חדשים מעצמו. בהכנה, בכוונות ובייחודים הכל בנוי על הקבלה שהוא קיבל מאליהו הנביא זכור לטוב, והכל נמצא בתוך הפסוקים ובתוך נוסחאות התפילה. על כן, גם לרבנים אלו צריך למצוא את המקור.

חשבתי בעניות דעתי שהמקור להבטחה הזו הוא בזוהר הקדוש. מסופר בזוהר (ח"ב קפו ע"ב) שרבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי שאל את אביו מפני מה התורה אסרה עלינו לחם בפסח, שהרי הלחם הזה הוא מאכלנו כל השנה, עליו עושים את כל סעודות השבת, חגים וימים טובים, ופתאום באה התורה ואומרת לנו שבפסח "בל יראה ובל ימצא" (פסחים ה ע"ב), צריך לשרוף את החמץ, לכער הכל. אמנם כתוב 'כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם' צריך קצת כשר, דגים ופירות, אבל ודאי שהלחם הוא עיקר מזונו של האדם בכל עת. ועוד, חז"ל אף הגדילו לעשות שצריך לבדוק ולחפש בחורים ובסדקים לאור הנר שמא תהיה איזה חתיכה של חמץ. פתאום הלחם הפך להיות לנו לאויב בפסח. מאי כולי האי. רבי שמעון בר יוחאי ש"ה הסביר לו את הדברים כשומה על פי הסוד הדברים

מוקד הייעוץ וההכוונה לבני הישיבות

לב מבין

מבית איגוד בני הישיבות 'לגיתו של מלך'

בעידודם ובהכוונתם של מרן רבותינו ראשי הישיבות שליט"א

קו האיגוד 077-3220743 | שולוחה 8 | בין השעות 21:30 – 23:00

מחנה לך עיני אונק?

אנחנו כאן

בשבילך!

חזק ויאמץ ליבך

מורנו הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א

יישוב הדעת

נשארו לו שעות בודדות לחיות!

מספרים שהיהודי הזה התגורר באמריקה. והנה יום אחד הודיעו לו, לא עלינו ולא אליכם, שהבן שלו נפצע בתאונת דרכים קשה ונשארו לו שעות בודדות לחיות. מיד לקח מוגנית והלך לבקר את בנו. נכנס לחדר שלו, ראה אותו מחובר למכשירים שונים ומשונים והוא נראה כמצב קשה, ואמר לו: "רפואה שלימה, תהיה בריא! שלום ולהתראות". בא לצאת וללכת לדרכו.

כשהרופאים ראו אותו הולך, אמרו לו: "לאן אתה הולך? זה ענין של שעות שהוא כבר לא יהיה אתנו!! אתה לא רוצה לחיות עם הבן שלך בשעות האחרונות?!" אמר להם: "הוא לא ימות, אל תראגו הוא יהיה ויארץ ימים". שאלו אתו: "מאיפה הביטחון שלך? מגין הביטחון המופרז הזה?"

ברכה מהמשנה ברורה

אמר להם: "טוב, אני אספר לכם. אני עשיתי עבודה לרב 'חפץ חיים', עברתי על כל הספר שלו. בתמורה לזה הוא בירך אותי שתי ברכות, ברכה ראשונה אריכות ימים. ברכה שנייה שלא ימות אחד מהילדים שלי בחיי. אמנם היום אני בן שמונים, אבל גיל שמונים זה לא נקרא אריכות ימים, ברוך ה' הרבה אנשים חיים עד גיל שמונים, וכיון שנשאיר לי זמן לחיות, והוא בירך שלא ימות לי בן בחיי, א"כ ודאי שהוא לא ימות!". אמרו לו: "טוב, נראה מה יהיה, ימים יגידו". והלך לביתו. למחרת בא שוב לבקר את בנו, והנה הוא רואה את הרופאים כפנים אחרות. שאל אותם: "מה נשמע? מה קרה?". אמרו לו: "ברוך ה', אנחנו לא יודעים להסביר מה קרה, זה פשוט נס רפואי, המצב שלו התייצב מאוד!". ובאמת, לא עברו ימים מועטים, עד שהילד יצא מבית החולים בריא ושלם.

ביקורת בונה

הרב משנה ברורה היה אדם ענק רוח, גדול שכנדולים, אבל היה אוהב ביקורת! היה רוצה שיבקרו אותו, תמיד היה רוצה שיעירו לו, הוא הבין שביקורת בונה! רק טיפס אומר: "למה

אין בית אשר אין בו משנה ברורה

אני רוצה לשאול שאלה: האם יש כאן מישהו שיכול להצביע ולומר שאין לו סט משנה ברורה בבית? מעט מאד, אני רואה שלתשעים ותשע אחוז מכם יש. אלו שאין להם משנה ברורה בבית, צריכים להשתדל ולעשות הכל שיהיה להם, בית בלי משנה ברורה זה כמו בית בלי חלונות!

הרב משנה ברורה לא חשב שהקב"ה עומד לזכות אותו, שבכל בית בישראל בין אשכנזי בין ספרדי, יהיה את הספר שלו. כולם לומדים אותו היום. אמנם יש בעיה, היות והרב משנה ברורה לא חשב שהספר שלו יתפשט בכל העולם, לכן כתב את הפסקים שלו על פי דעת הרמ"א, על פי דעת אחינו האשכנזים.

אבא תמיד היה אומר: "חבל שההלכות כמשנה ברורה, הם רק לפי האשכנזים". הגאון המחבר לא חשב שהספר שלו יופץ בכל עדות ישראל. לכן ביישבה הוציאו את הספרים משנה ברורה עם הערות, ובהם כתוב מה דעת רבותינו הספרדים.

בזכות מה הוא זכה לזה?

נשאלת השאלה: בזכות מה זכה הרב משנה ברורה לזה? ודאי שהוא היה מלאך אלקים המתהלך באדמה בנינו. אבל בנוסף לכל זאת, אחרי שהרב משנה ברורה היה מסיים לכתוב סימן או שניים, היה לו חבר, יהודי פשוט (בעל בית, לא איזה גאון), שסיכם אתו שהוא יעבור על כל מה שכתב, ויעיר לו מה לא מובן ומה צריך יותר הסבר. וכך עשה אתו יהודי, היה אומר לרב: "כאן, מה הכוונה שלך, ככה או ככה? כאן לא מובן כל כך...". והרב משנה ברורה היה מתקן בספר, כדי שיהיה יותר טוב, ובאמת, כשתקראו בספר 'משנה ברורה', תראו שכשמו כן הוא, הכל ברור ומובן.

מה הרב משנה ברורה שילם ליהודי הזה? הרב בירך אותו שתי ברכות, גם שיוזכה לחיים ארוכים, וגם שלא עלינו ולא אליכם לא ימות לו בן בחיי. כמשך שנים עשה אותו יהודי את עבודתו במסירות, כל סימן שהרב היה מביא לו, היה עובר עליו ומעיר.

ניתן להשיג במהדורה חדשה מוגהת ומסוקלת מנופת ומסולת את הספר החשוב

לחם הניכורים

ללימוד חכמת דקדוק לשון הקודש פאת פרנא ורכנא רבן של כל בני הגולה רבנו שאול הכהן זיע"א

- במחיר מוזל ומסובסד לבני הישיבות ואברכי הכוללים -

טל': 050-2520620

אתה מדבר כנגדי? למה אתה מעיד לי? אבל כל מי שיש לו שכל, אוהב ביקורת, רוצה שיתקנו אותו.

כבדהו וחשדהו

אבל שלא תטעו, אין הכוונה שלי שאדם צריך להיות תמים שכזה, ולחשוב שכולם צדיקים, לא! צריך לשים לב ולהיזהר! מי לנו גדול מרבן גמליאל, שכאשר באו אליו בלילה קבוצה של אורחים ודפקו לו על הדלת, אמרו לו: "רבינו נשיא ישראל נקלענו לעיר בלילה ואי אפשר לנסוע בחושך, נוכל לישון בכית של הרב ומחר בבוקר נמשיך בדרכנו?". רבן גמליאל קיבל אותם בזרועות פתוחות, וביקש מאשתו הרבנית להכין להם ארוחה. אחרי שאכלו ושבעו, שאלו את הרב: "איפה נישן?". אמר להם: "יש לי עליות נג מיוחדת בשביל האורחים". הראה להם את העלייה, סידר להם את המיטות, ויחד למטה.

כשראו האורחים שנשארו שם לבד, נפתחו להם העינים וראו את כל כלי הכסף והזהב שיש לנשיא ישראל. אמרו האורחים: "נחכה לרבן גמליאל עד שילך לישון, ואז נמלא שקים מכל מה שיש פה ונברח, ועד מחר בבוקר רבן גמליאל ימצא את הדידה שלו כולה שדודה וריקה". לכינתיים לקחו מכל הבא ליד, ובאו לרדת במדרגות. לפתע רבן גמליאל שומע חבטה גדולה. מה קרה? הדליק רבן גמליאל את הנרות כדי שיוכל לראות מה קרה, והנה הוא רואה שהאורחים הנכבדים שלו רוקנו את כל עליית הגג, אמר להם: "כבר קדמוך רבנן, שאמרו הוי מכבדן כרבן גמליאל וחושדן כליסטיים"

ומה באמת עשה להם רבן גמליאל? העליה שהייתה לו למעלה, הייתה בלי מדרגות אלא עם סולם מעץ. אחרי שנתן להם לעלות למעלה, לקח את הסולם והזיז אותו משם. האורחים לא חשבו שרבן גמליאל יותר חכם מהם, ורצו לצאת בלילה, הם לא ידעו שאין סולם וכאשר הם שמו את הרגליים בום נפלו שמה מגובה ארבע מטרים. צריכים להבדיל בין להיות תם וטיפש ולתת לאחרים שישדרו אותך, לבין לדון אחרים לכף חובה. רבן גמליאל בלב שלו חשש אולי הם באמת גנבים, ולכן הוא נזהר והרים את הסולם. אבל הוא לא אמר: אני לא מקבל אתכם אלי לבית, כי אולי אתם גנבים. לא! כרוכים הבאים! אם הם היו בסדר, בבוקר היה בא ומחזיר להם את הסולם.

למה הוא תרם?

מספרים על שני יהודים שעמדו בכניסה לבית החולים איכילוב

בתל אביב. וראו שם שלט גדול "מחלקה זו נתרמה על ידי פלוני". אמר אחד לחברו: "אתה רואה איזה נבל הוא ה'תרם' הזה? הוא רוצה שכל מי שייכנס לבית החולים יראה את השם שלו מתנוסס שם, ולכן הוא תרם את המחלקה הזאת. אמר לו השני: "מי אמר לך? אולי הוא באמת תרם כי רצה לעזור לאנשים שבאים בשערי בית החולים וההנהלה רצו לכבד אותו, וכאות הוקרה קראו מחלקה על שמו".

אני לא יודע לעשות חכמות

כאשר היה יהודי שתרם לנו בהילולא מאה אלף דולר, היו אנשים שחשבו שזה היה בתיאום מראש ואנחנו הראנו כאילו קיבלנו את זה בהפתעה. האמת היא שאני לא יודע לעשות הרבה חוכמות, זה אני. והאמת היא שהוא לא התנה את התרומה שלו שנעשה לו משהו, ואני אמרתי יהודי שנתן לנו תרומה גדולה ומכובדת כזאת, אז כתבנו על הגשר (הישן) גשר עזריה. אחרי תקופה הוא בא לביקור בישיבה וראה את הגשר. מיד שאל: "מה זה?". עניתי לו: "אתה זוכר שהיית פעם בהילולא וכל כך התלהבת ותרמת לישיבה מאה אלף דולר. אז הקדשנו לך את הגשר הזה."

מכונית בכני ברק בשבת?

מספרים שפעם באו אל החזן איש קבוצה של אנשים בסערה ואמרו לו: "הרב ברחוב רבי עקיבא בעיצומו של יום השבת, מכונית נוסעת! לאיפה הגענו? בכני ברק ברחוב רבי עקיבא מכונית נוסעת בשבת?". ענה להם החזן איש: "כנראה שזה רופא שהזמינו אותו לחולה מסוכן". תוך כדי שהם מדברים, שוב נסעה המכונית והפעם ליד הכית של החזן איש. מיד אמרו לו: "הרב תראה, גם ליד הכית שלך המכונית נוסעת". אמר להם הרב: "כנראה שזה הרופא. אחרי שהיה אצל אותו חולה, הזעיקו לעוד חולה מסוכן והלך". שימו לב מה ההסתכלות של החזן איש ומה ההסתכלות שלהם.

תמיד חשוב להיזהר, אמנם אולי האדם שעומד מולי הוא לא אדם ישר, אבל אולי הוא באמת אדם שצריך לדון אותו לכף זכות? אם תבנו את עצמכם על דרך שכזאת לדון אחרים לכף זכות, כמה תהיו מאושרים. אבל צריך לעבוד, זה לא בא בקלות. יהי רצון שזוכה לעבוד את הקב"ה ולחשוב רק טוב על כל אדם.

מוקד הייעוץ וההכוונה לבני הישיבות

לב מבין

מבית איגוד בני הישיבות 'לגיתו של מלך'

בעידודם ובהכוונתם של מרנן רבותינו ראשי הישיבות שליט"א

קו האיגוד 077-3220743 | שלוחה 8 | בין השעות 21:30 – 23:00

צריך משהו אצלין?

אנחנו כאן

בשבילך!

אגרת לבן מלך

מורנו הגאון הגדול הרב אליהו בנימין מאדאר שליט"א

ביטחון ואמונה

בכל מכל כל.

ואף אם היה רשע ב"מ ועשה עבירות רח"ל, הנה אם יקבל עליו שלא ישוב לכסלה, ויבטח בארון הכל, הקב"ה יעזרהו וישמרהו, והוא שאמר הכתוב "רבים מכאובים לרשע, והבוטח בה' חסד יסובבנו", ודרשו חז"ל ("לקו"ש תהלים רמז תשי"ט) אפילו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו. ועצם בטחונו ראוי להושיעו, כי אומר הכבוד, כיון שבטחת בי הנני מושיעך ולא אעזבך, שנאמר "בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו, אליך זעקו ונמלטו כך בטחו ולא בושו". ונאמר "טוב ה' לקויו לנפש תדרשנו". "אלהי כך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי, גם כל קויד לא ישו", "אל אבוש כי חסיתי בך". "בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם", "ישראל בטח בה' עזרם ומנינם הוא". "ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו". וכיוצא בפסוקים אלו, אלף. והקורא תנ"ך ובפרט ספר תהלים ומתבונן בפסוקים, יקבל חיוזק גדול במדת הבטחון. ונכון שילמד גם בשאר ספרי הקדוש ספרי המוסר המחזקים ענין זה מאד, ובפרט בספר הקדוש חובות הלבבות כשער הבטחון, שמאריך ומבאר ענין זה בארוכה ומחזיר הבטחון בלב האדם, ושאר ספרים יקרים. [ויצא ספר "בטח בה'" אשר העורך הי"ו ליקט והדפיס כל הנכתב על הבטחון מראשונים ואחרונים, ויצא ע"י ספריית בני תורה - ליבוכיץ. אשרי חלקם]. ואע"פ שיש מדרגות בזה, ויש פרטים וחילוקים, מ"מ ענין הבטחון בכללותו, הוא מוסכם ומבואר ויקר מאד, אשרי הבוטח!

בטחון - הבטחון הוא תוצאה של אמונה אמיתית וצדופה, כי אדם המאמין בכל לבו, שהבורא הוא לבדו כ"ה ברא הכל והוא לבדו יתברך משגיח על הכל וכידו ורק כידו הכל, בודאי יבטח בו, ולא יפחד משום נכרא, לא יקוה לאיש, ולא ייחל לבני אדם. לא יתרפס לפני חבירו, ולא יחניף לאדונו, לא ירמה לצבור הון, ולא ישקף לאסוף ממון, לא יחפש כבוד מדומה, ולא ילך בגדולות ובנפלאות ממנו.

הבטחון מעניק לאדם רוגע נפשי במשך כל ימי חייו על אדמות, אינו נלחץ בהגיעו למשכר ורואה עצמו עומד בפני שוקת שבורה, כי יודע שברצון הבורא הגיע למצב זה, וכידו יתברך להושיעו מיד. שמח בחלקו, אינו עובד עד כלות נפשו וגופו, אלא עובד למחייתו, כפי דרך הטבע, ובוטח באדוניו רבון העולם, שהוא ישלם לו, כי מידו המלאה והרחבה הפרנסה, ומזונותיו קצובים לו מראש השנה, ומה שמגיע לו יקבל עד סוף הפרוטה האחרונה, גם אם לא יהיה להוט אחר הפרנסה. וממילא לא ירמה את חבירו לקחת ממנו עוד ממון, כי הוא בטוח וסמוך עליו יתברך שאם מגיע לו יקבל בדרך ישרה, ואין אדם נוגע במוכן לחבירו אפילו כמלא נימא.

הבטחון נותן לאדם שלווה, אינו מפחד, מה יקרה, שמא חלילה יחלה הוא או אחד ממשפחתו, שמא יקרה לו פתאום איזה דבר, שמא יפסיד, ושאר חששות שונות, אשר הם מנת חלקם של החיים את חייהם בלא מחשבה ובלא בטחון בו יתברך. כי אלו באמת ראוי להם לפחד, כי מי הבטיחם לחיות שבעים שמונים שנה, והרי רואים בעצמם אנשים צעירים שעזבו את העולם ב"מ. ומי אמר להם שלא יקרה להם חולי פתאומי, כמו שאירע להרבה בני אדם. ומניין להם שלא יגנוב להם את ממונם ולא יתנכלו בחייהם, כמו שקרה הרבה פעמים. ומשום זה הם דואגים ועצבים כל חייהם, מתקנינם מצלמות ככל ביתם, מתבלבלים מכל בשורה ששומעים, נלחצים מכל דבר, כי אין להם שום דבר לבטוח בו. אבל בעל בטחון אמיתי, יודע שהכל מלמעלה ממקור הברכות ב"ה, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה (חולין ז:). וחי הוא, כבן החולד עם אביו ותפוס בו ומורכב על כתפיו, שאינו ירא מכלום, כי יודע הוא שאביו שומר עליו ורוצה רק בטובתו. וסומך עליו

הגיליון מוקדש
לרפואתם השלמה של
הרב יצחק בן ימנה
אוריאל (נוריאל) בן מוריה

קו האיגוד 'שופרו של מלך' המחודש

077-3220743

1. מענה אנושי | 2. השארת הודעה | 3. הודעות ועדכונים | 4. גיליונו של בן מלך
5. חדוותא דאורייתא | 6. כרטיסי חבר | 7. כנסים | 8. לב מבין

תורת חיים

מורנו הגאון הגדול הרב מצליח חי מאוזן שליט"א

תשובות בענייני תפילין

ברירת האורז קודם הפסח

שאלה: האוכלים אורז בפסח, האם צריכים להודרו לכבוד את האורז קודם חג הפסח?

תשובה: אין צריך לכבוד קודם הפסח.

הסיבה לברירת האורז היא מפני החשש שמא מעורבים בו גרעינים של חיטה ושעורה או מיתר חמשת מיני דגן, אבל גם אם מעורב בו חמשת מיני דגן, הגרעין אינו חמץ עד שיבוא כמגע עם מים.

בזמננו זה נדיר מאד למצוא גרעיני דגן בתוך האורז, אבל גם אם מצא – אין שום בעיה להוציא אותם ולשים אותם בפח. אין צורך לשרוף את הגרעיני כי הוא לא חמץ, והאורז כולו כשר גמור, ולכן אין שום ענין לכבוד את האורז קודם הפסח. כך פסק מרן ראש הישיבה שליט"א בספרו ה' נסי (ח"ב פרק ט').

אכילה פחות מכזית

שאלה: אדם שאכל חצי ממצת מכונה בפסח, האם צריך לכבד בורא נפשות כי אכל פחות מכזית, או שלא יכבד ברכה אחרונה כלל?

תשובה: יש כאן שתי נקודות, ונתייחס לשתייהן.

לגבי עצם השאלה על אכילה פחות מכזית – אדם שאוכל כל מאכל שהוא גם בלי קשר לפסח ואוכל פחות מכזית, אינו מברך ברכה אחרונה כלל, ואפילו אם אכל לחם או עוגה פחות מכזית.

שאלה: אנחנו לא אוכלים קטניות בפסח, האם מותר לי להחזיק בסופרמרקט שכרשתי קטניות כגון אורז, במכה, עוגיות בוטנים לאוכלי קטניות (וכדומה)?

תשובה: מותר.

ואציין מעשה שהיה. אצלנו בכני כרם ישנם הרבה בתים שמוכרים בגדים וכדומה, ולפני כמה עשרות שנים בערב פסח נכנסתי לבית כזה וביקשתי לקנות כיפה וציצית לחג. באתי עם הילד הקטן שלי, ועמדתי יחד איתו בפתח. דרכם של ילדים היא שהם אוהבים לצעוד צעד אחד קדימה, והילד נכנס קצת פנימה כשהוא מחזיק ביד שקית במכה. בעל הבית ראה את זה ונחרד, הוא מיהר אלי כשהוא אומר "אנחנו לא אוכלים קטניות, בבקשה שהילד יצא מכאן". כיכדתי אותו והוצאתי את הילד פסיעה אחורה. בעל הבית פחד מאד, כי הילד נכנס עם שקית במכה, זה בטנים ואסור, שלא ייכנס לבית שלו חמץ.

אמנם לא הערתי לו באותו הרגע, אבל מה שהוא אמר זו טעות. כתב מרן בשלחן ערוך (סי' תנ"ג ס"א): אלו דברים שיוצאים בהם ידי חובת מצה: בחטים ובשעורים ובכוסמין ובשבולת שועל ובשיפון, אבל לא באורז ושאר מיני קטניות וגם אינם באים לידי חימוץ, ומותר לעשות מהם תבשיל.

כלומר, מרן כתב שאין שום איסור באורז, והרמ"א כתב שם שהמנהג באשכנז להחמיר ואין לשנות. מוסיף הרמ"א שאם בתוך התבשיל נפל גרעיני אורז – התבשיל מותר, רק שיוציא את הגרעיני הזה מתוך התבשיל.

ממשיך הרמ"א וכותב שמותר להשאיר מיני קטניות בבית. אין שום איסור לאשכנזי להשהות שקים של אורז בבית בפסח, וכתב המשנה ברורה שהוא הדין שמותר ליהנות מהם, כלומר שייכול גם למכור את האורז והקטניות הללו.

המנהג שהם נהגו לאסור אכילת אורז בפסח הוא מחשש שמעורבים שם גרעיני חיטה וחוששים שלא יתבשל להם יחד עם האורז, אבל למכור או להחזיק אותו בבית – אין בזה שום איסור.

הגיליון מוקדש

לרפואתו השלמה של

חיים בן רבקה

מוקד הייעוץ וההכוונה לבני הישיבות

לב מבין

מבית איגוד בני הישיבות 'לגיתו של מלך'

בעידודם ובהכוונתם של מרן רבותינו ראשי הישיבות שליט"א
קו האיגוד 077-3220743 | שלוחה 8 | בין השעות 21:30 – 23:00

צריך משהו אצלין?!

אנחנו כאן

בשבילך!

יצחק ירנן

לקראת חג הפסח

כתנה מיוחדת

ובה קווים לדמותו

של ענק הרוח

מו"ר הגאון הגדול

הרב יצחק ברדא שליט"א

ראשי ישיבת "יצחק ירנן"

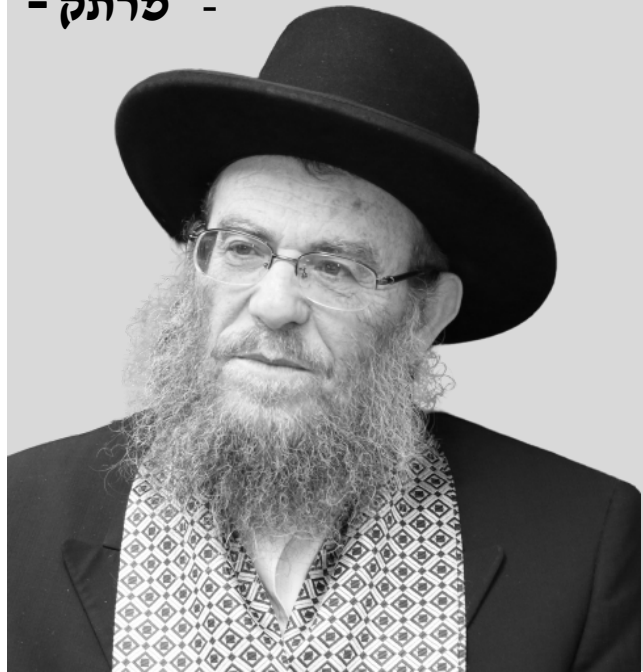
ומוסדותיה

ובנוסף, מאמר תורני

בענייני פסח לשולחן החג

מאת מו"ר שליט"א

- מרתק -

משכנו של הרב שליט"א נמצא ברחוב קדושי קהיר 1, ולצידו משרד מיוחד למוסדות 'יצחק ירנן' שטומנים בחובם מעון, גנים, תלמוד תורה, ישיבה קטנה, ישיבה גדולה וכולל אברכים "כל הרעיון הוא שנוכל ללוות את אותו ילד מהרגע שנולד ועוד הרבה אחרי שהוא הופך להיות אבא בעצמו, יש אצלנו במוסדות כבר דור שני."

מו"ר שליט"א נולד ביי"ד אייר תשי"ב בעיר טבריה, שם למד את תורת הנגלה ותורת הנסתר מפיו הקדוש של רבי מאיר ועקנין זיע"א מי שהיה רבה של העיר טבריה שגילה כנער הצעיר יכולות לימוד מופלאות וקבע איתו חברותא קרוב לשמונה שנים משעות הבוקר ועד הצהריים, ובכל לילה מהשעה 02:00 ועד הבוקר היה יושב הנער המתמיד ללמוד עם חכם יוסף ילזו ע"ה ועוסקים יחד בתורה, כגיל 16 ושבעה חודשים בלבד סיים הרב יצחק את הש"ס והמשיך לשקוד באוהל של תורה תוך שהוא ממלא תפקידי רבנות והוראה ברחבי הארץ. ברבות השנים נשא הרב לאשה את הרבנית אביבה מרים תליט"א, ביתו של אביר הדויעים מרן בעל איש מצליח זיע"א.

בשנת ה'תשל"ו (1975) כהיות רבנו בן 24, נתמנה לרב מושב שרשרת הסמוך לעיר נתיבות, למלא את מקום הגאון הרב ניסים כהן זצ"ל שנפטר בתשל"ד. שם החל בפעילות ציבורית נרחבת, במסירת שיעורי תורה לנוער ולמבוגרים, ואף הקים ישיבה לבעלי תשובה. בשנת תשנ"ז (1996) עבר רבנו להתגורר באשקלון, שם הקים את מוסדות 'יצחק ירנן', הכוללים: גני ילדים, תלמוד תורה, ישיבת 'יצחק ירנן', כולל אברכים, מדרשה לבעלי תשובה, ארגון נשים 'אם בישראל', ובית דין לענייני ממונות 'צדקתך ירננו'.

יהודים רבים מצפון ועד דרום בכלל ובעיר אשקלון בפרט רואים ברב את מורה דרכם ומפנים אליו את כל שאלותיהם ולבטיהם בכל עניין, בהלכה כמו באורח חיים.

כה יתן ה' וכה יוסיף, וימשיך מו"ר שליט"א להנחות את עדת מרעיתו ביד רמה עד בא גואל צדק, אכ"ר.

(עמק המלך קכו, ג: "אמרו חז"ל כל הנופח מעצמו הוא נופח", ועיין גם בשערי הגמול להרמב"ן). ובכח הכוונה הזאת יבוא לידי ביטול החמץ הוא היצר הרע, דהיינו שריפת החמץ באש. וממילא כבר מבינים שפרשת שקלים, כנגד היסוד של האש.

פרשת זכור - פרשת זכור מדברת על מחיית זכר עמלק, "אשר קרך בדרך" (דברים כה, יח), "הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות" (ב"ב טז), צריך לבערו, ולכלות זכרו. כיצד, על ידי זכירת הפרשה, שעמלק גרם לנו התקררות בעבודת השי"ת, אשר קרך, אשר טימאך (מדרש תנחומא פ' כי תצא). ומה תיקונו של בעל קרי, יטהר במים (ואיתנח סימנא, המקרה - במים עליותיו! דהיינו, מי שהוא מקרה בר מינן, העלייה שלו מזה, רק במים).

וממילא מבינים שפרשת זכור רומזת שהיא כנגד יסוד המים. וידוע שכל מה שמוציאה האדמה, הוא על ידי המים, כך התיקון שלנו של יסוד המים, על ידי הזכרון של פרשת זכור.

וגם ראיתי עוד רמז, על מה בא עמלק? - אמרו חז"ל, על שרפו ידיהם מן התורה ומן המצוות שנאמר, "ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים" (שמות יז, ח) (רפי, ידים, יד - ים, שהים הוא מים), מלמד שרפו ידיהם מדברי תורה (ילקוט שמעוני, שמות פרק יז סימן רסא), "ואין מים אלא תורה" (ב"ק פב). ולכן מה התיקון שיעשה אדם לבטל את העמלק הזה, הוא החמץ הוא היצר הרע, בא הרמז ביטול החמץ על ידי, ומטיל לים.

פרשת פרה - פרשת פרה מדברת על אפר פרה אדומה, ואפר קרוי עפר כמ"ש חז"ל בגמרא (סוטה טז). שמצאנו שאפר קרוי עפר. וכן אמרו במדרש (רבה פרשה יט), היא עפר היא אפר. וממילא מבינים שפרשה זו כנגד יסוד העפר. וזהו שאנחנו עושים ביטול חמץ בלב ואומרים "ליבטיל ולהוי כעפרא דארעא". וזהו ביטול חמץ בביטול הלב כעפר. פרשת החודש - הפרשה מדברת על ההתחדשות, של עם ישראל, לאחר ההשתקעות בחומר ובלבנים ובמ"ט שערי טומאה, רוצים לצאת משם, על ידי הזיכרון שעם ישראל יש להם נשמה "חלק אלוה ממעל" (איוב לא, ב) והיא מאש, ומכוונים להתכונן

לקראת ארבע הפרשיות לפני פסח, כנגד ביטול החמץ וההכנה הרוחנית לקראת פגישת הפיסגה בין עם ישראל לקב"ה כליל התקדש החג פסח, לקבל את השפע מאיתו יתברך חג הפסח, חג הגאולה, וחג ארבעת השמות

לקראת פגישת הפיסגה, עם בורא העולמים, כליל התקדש חג הפסח, עם ישראל עושה הכנות רבות להיות מוכנים וראויים להיות מקבלים את השפע הטהור, מאתו יתברך, וההכנה הראשונה היא להיטהר ממצעשה ידיו הלא ראויים, ולהיות זריזים להיות כלי קיבול טהור. לזה יש לנו ארבע פרשיות, שקלים, זכור, פרה, החודש, שטומגים בחובם ענין מיוחד לעם ישראל. ונחל לבאר בס"ד.

ההשתדלות שלנו היום שנהיה ראויים לכל השפע שמוריד לנו הקב"ה, בכל החומר שיש לנו, הן גשמי והן רוחני. וזה סדר ההכנה:

בכל ארבע היסודות הגשמיים שיש לנו בעולם, דהיינו: אש, רוח, מים, עפר. הנה כנגדם יש ארבע יסודות רוחניים שהם שבתות שקלים, זכור, פרה, והחודש. וכאשר נתבונן בהם, נראה שאכן כולם קשורים זה בזה, וכמו כן גם ביטול החמץ שעושים, יש בו רמז גדול לביטול היצר הרע, ויש ארבעה מיני ביטול: ביטול בלב, שריפה, זורה לרוח, ומטיל לים. ובכן, הבה נתבונן:

פרשת שקלים - פרשת שקלים מדברת על הבאת מחצית השקל, שאמר לו הקב"ה "זה יתנו" (שמות ל, ג), כזה תתן, מלמד שהראה לו הקב"ה מטבע של אש (כמובא במדרש תנחומא פ' כי תשא, וזכור בתוס' מנחות כט). ובאמת, מה קשה כל כך להביין, איך נראה מטבע של חצי שקל? - ובפרט שאחר כך נאמר: "זה יתנו", מלמד שהראה לו מטבע של אש. ואז משה נרגע והביין, והפלא, מה הרגיעה הזו? - אלא הכוונה בזה, רמז לו, כל מצוה צריכה להיות בהתלהבות, והיינו, כדי לתקן את עצמנו, את יסוד האש שיש בנו, דהיינו כדי שיהא ליבנו כוער באש לעבודת הבורא יתברך, שיוכור כל אחד, שיש בו ניצוץ אחד חלק אלוה ממעל "כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא", "כי חלק ד' עמו" (דברים לב, ט). ומאן דנפת, מתוכיה

נפח

ממצרים לחוג את חג החירות, וכיון שהיה בחודש זה נקרא גם חג- האביב, ורמזו במלה אביב ר"ת אב-י"ב רמז שהוא אב ל"ב חודשים כמ"ש: החודש הזה לכם ראש חודשים.

מאורעות החודש

חודש ניסן הוא מלא וגרוש מכל חודשי השנה. בעבר, בחוזה ובעתיד

בעבר - בר"ח ניסן הוקם המשכן כמדבר, והקריבו הנשיאים (ראשי השבטים) קרבנם והיה לכל אחד יום טוב שלו, עד יום י"ג בניסן. ביום י"ד הקריבו כל ישראל קרבן פסח בין הערביים, ואכלוהו בליל פסח (ט"ו ניסן). כמ"ש: "ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלוהו" (שמות יב, ח)

בחווה - מר"ח ניסן אנו קוראים בכל יום פרשת הנשיאים שהקריבו בכל יום. ובליל הסדר אנו קוראים כל מה שעבר על אבותינו בצאת ישראל ממצרים מעבודת לחרות, ומודים לד' כהלל שירים וכשמחה ומשתה, וכשבעת ימי החג אנו נזהרים בחמץ ואוכלים מצות ככשרות.

ובעתיד - ביום כ"ב בניסן שהוא יום אסרו-חג, בעזרת ד' יבנה בית המקדש השלישי במהרה בימינו, ויהיה יום טוב כי בניסן נגאלו ובניסן עתידים ליגאל, וככתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה ז, טו). ולאחר שבעת ימים תהיה חנוכת בית המקדש, נמצא שכל ימי החודש מקודשים לישראל לימי שמחה וששון.

השם "ניסן", מלא ערך רב, שכן יש בו הרבה דברים נעלים מאד, וחלקם נביא לפנינו. ובכן, ככל החודש לא נופלים על פניהם, מפני שכל ימי החודש הם ימי שמחה לישראל. בעבר, בחוזה ובעתיד.

ומבואר במסכת סופרים (פרק כ"א ה"ב) שבאחד בניסן הוקם המשכן, וי"ב נשיאים הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, שנים עשר יום, נשיא אחד ליום, וכל נשיא יש לו יום טוב שלו הוא. ויום י"ג נקרא יום אסרו חג. ויום י"ד ערב פסח. ואחר כך באים

לקבל תורה שנקראת אש שנאמר "הלוא כה דברי פאש" (ירמיהו כג, כט). וגם זוכרים את השטן הוא יצר הרע הוא עמלק, ומוחים זכרו, וגם מטהדים את עצמנו, בפרשת פרה אדומה, ובימינו על ידי ההכנעה, בבחינת "ואנכי עפר ואפר" (בראשית יח, כז), או אז באה ההתחדשות, שנאמר, "תתחדש כנשר נעורייכי" (תהלים קג, ה). "ורוח נכון חדש בקרכי" (שם נא, יב), "ורוח חדשה אתן בקרבכם" (יחזקאל לו, כו). ובין תבין שפרשה זו כנגד היסוד הנקרא רוח. וממילא תבין שביטול החמץ כעת, הוא בבחינת וזורה לרוח.

הראת לדעת שסוד ההכנה לבטל את החמץ, נמצא בתוך ארבעת הפרשיות הנ"ל.

וכעת לאחר שביטלנו את החמץ גם ברוחניות, ע"י קריאת ארבע הפרשיות, יכולים אנו להיכנס ולקבל את חג הפסח, ואת ארבעת שמותיו:

חג הפסח וארבעת שמותיו

חג הפסח - על שם שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי ישראל במצרים במכת בכורות, ואת כתינו הציל וזכה גאל אותנו ואת אבותינו. ולכן נקרא גם חג הפסח וגם חג הגאולה.

חג המצות - על שם המצות שאוכלים בחג, זכר לאבותינו שלא הספיק בצקם להחמיץ. אגב, רומזים אל תקרא מצות אלא מצוות, שכל מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, שלא לתת למצה שתהיה חמץ, אלא בעודה מצה תקיימנה.

חג החירות - על שם חירותם של אבותינו ושל ישראל בכלל ככל הזמנים, שיצאו ממצרים מעבודת לחרות, וכבר אמרו חז"ל כי בניסן נגאלו ובניסן עתידים ליגאל, ואין נגאלין מתוך חירות? - תלמוד לומר: אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה ובמצוות ובמעשים טובים.

חג האביב - על שם הציווי שנצטוינו לעשות את הפסח בחודש האביב, שהוא חודש הביכור, שהתבואה מתכבדת כבישולה, כן עם ישראל גאולתם החלה להתכבד כבישולם בצאתם

הגיליון מוקדש
 לרפואתם השלמה של
 אודל בת מרים
 נתן בן אודל
 משה בן אורלי
 מאיר יצחק בן שרה
 אהרן משה חיים בן חיה חנה
 דביר בן שושנה
 מיכל בת לאה
 חנה בת יפה
 יוסף בן דינה
 דליה בת תמר
 משה בן חיה איטה
 מינה בת רבקה
 יהודית בת אסתר חדוה
 חנה בת אסתר חדוה
 רחל בת לאה
 בנימין בן נחמה
 אלישבע בת חנה
 אסתר בת ברכה
 אברהם בן לאה

שבעת ימי חג הפסח, ויום כ"ב בניסן יום אסרו חג. ומובא
 בירושלמי (ע"ז פ"א, סוף הל' ב), שמשמעם זה לא צמו בכ"ג
 לחודש משום בריה דמועדא (כגו של המועד). ואותו יום
 לעתיד יהיה יום בנין בית המקדש השלישי שייבנה במהרה
 בימינו אמן. ושבעת ימי חנוכה הבית עד סוף החודש, לפי שאין
 מערבין שמחה בשמחה. כמו אותו מעשה של שלמה שעשה
 חנוכה הבית של בית המקדש הראשון שנגמר בין עשרת ימי
 תשובה לסוכות, ועשאו שלמה המלך בעיתו ובזמנו לפני חג
 סוכות מפני שהושלם כבר ביום ח' לחודש תשרי, יומיים לפני
 כיפור, ולא עיכב את חנוכה הבית. אפילו שע"ז זה ביטל מעם
 ישראל כולו את צום כיפור, שאותו הדור לא צמו ככיפור בגלל
 חנוכה הבית. והכל משום זריזין מקדימין שלא להחמיץ את
 השעה, ודבר בעיתו מה טוב. כמו שביאר כן מרן החיד"א
 ב"כסא רחמים" על מסכת סופרים שם, שאמרדו חז"ל (פ"ד
 דראש השנה) מהרה ייבנה המקדש! וכששאלה הגמרא
 אימתי? - ענתה הגמרא: ביום חמשה עשר או בליל ששה עשר!
 ותמהו על זה, איך? ורחוק שיהא כך. וענה מרן החיד"א ע"פ
 הזוהר והתיקונים שאכן כן יכול להיות כן, ולא רחוק הוא
 שהכל יהיה בעיתו ללא שיהוי, אלא שאין מערבין שמחה
 בשמחה, ולכן כאשר ייגמר חג הפסח ואסרו חג, מיד ייבנה בית
 המקדש השלישי בכ"א. ויהיה החינוך שבעה ימים אחר החג
 עד גמר חודש ניסן, והיינו החינוך יהיה אחר יום טוב עד כלות
 חודש ניסן. ע"ש.

נתפלל לך' שיהא השנה, ועינינו רואות, ונזכה כולנו להקריב
 קרבנות במקדש, ובפרט שכל עם ישראל יזכו לעשות פסח שני
 בעיתו ובזמנו במקדש, אמן.

לב מבין

שיחות ותשובות ממוקד היעוץ וההכוונה

מקביץ

לכבוד מערכת "לב מבין" של מוקד היעוץ וההכוונה

לכבוד מנהל מוקד היעוץ וההכוונה

מחשבותי הן על מוקד היעוץ וההכוונה של מוקד היעוץ וההכוונה?

אני מודה למוקד היעוץ וההכוונה של מוקד היעוץ וההכוונה על שירותו הטוב והמקצועי. אני מודה למוקד היעוץ וההכוונה על שירותו הטוב והמקצועי.

כבוד

אנא מלא את הטופס למען מוקד היעוץ וההכוונה

הפאל היקרי!

לכבוד מנהל מוקד היעוץ וההכוונה

יקירי,

יקירי, האם יש לדעתך משהו שמכיר אותך יותר טוב מעצמך? האם יש משהו שפתחת בפניו את כל צפונות ליבך? את כל ההתמודדויות שלך, את כל מה שעובר עליך, את מה שעבר עליך, את הדברים האישיים ביותר שאתה שומר אותם קרוב לליבך ואינך מספר אותם לאיש? אין, ברור שאין! זו בדיוק התשובה לשאלתך. סדר מוסר, הוא מצדך יקר מציאות, זו היא רבע שעה מיוחדת ונדירה, שבה ניתנת לך ההזדמנות לדבר עם עצמך, לבדוק את עצמך, לחזק את עצמך. לעקוב אחר עצמך. להבין טוב מאד את מה שעובר עליך ומה דרכי ההתמודדות עם מה שעובר עליך. כשאתה קורא שורה בשערי תשובה או בארחות צדיקים או במסילות ישרים. אותה שורה בדיוק אומרת לך דבר אחר ממה שהיא אומרת לחברך. אותה שורה בדיוק, אותן מילים בדיוק. אליך הם מדברות בשפה אחת ואל חברך בשפה אחרת, משום שאתה וחברך, בחיים האישיים, בהתמודדות האישית, אתם שונים לגמרי. יש לכם פנימיות שונה כי אין שני אנשים דומים בעולם. העולם האישי שלך מורכב ממאות אלפי פריטים ופריטים שאינם דומים בהרכבם למאות אלפי הפריטים המרכיבים את עולמו של חברך.

התשובה לשתי שאלותיך אחת היא. כי בדיוק משום מה שאתה אמור להרגיש בשבת בשיבה, לכן כל כך חשוב להיות בה. אפתח במשפט מסכם שאומר הכל: הישיבה אמורה להיות הבית שלך!! וארחיב מעט, ישיבה אינה מוסד לימודים, היא אינה אמורה להיות בעיניך מוסד לימודים ובמהותה היא אינה כזאת. הישיבה היא בית היוצר ההיסטורי של החבור היהודי, הישיבה היא כור היתוך שבכניסה אליה וביציאה ממנה אתה אמור להרגיש שונה לגמרי. הישיבה מעצבת את דמותך, בונה את עולמך ואת אישיותך, רוקמת את חיך העתידיים ואת התנהגותך בהם בעת אשר תכנה את ביתך אי"ה. שהותך בשבת בשיבה, היא חלק נכבד ומהותי ממהלך זה! כי בשבת נמצאים בבית, והישיבה היא ביתך!!! יכול להיות ואף סביד שהאוכל בבית יותר טעים, אבל האוירה הישיבתית, והמהות שבה אתה מרגיש את הישיבה כביתך, גוברת ועולה עשרת מונים על כל שיקול אחר. ובאותה מידה בדיוק, אתה אמור להרגיש בשבת בשיבה, כאילו אתה בבית.

בחורים בני עליה, אהבים מאד ללמוד בשבת במקום שליכם חפץ, חלקם לומדים לבד, חלקם לומדים בחברותא לימודים שונים שהם אהבים כספרי שאינם נלמדים בסדרי הישיבה.

ובדיוק מאותה סיבה, כי זו שבת, זה הבית, ובבית אתה לומד מה שליבך חפץ. במהלך השבוע, אתה משועבד לסדרים ולשיעורים, ולמחזוריות קבועה של סדרי הישיבה מבחינה מסוימת כמו מוסד לימודים. השבת משלימה את התמונה, הופכת את הישיבה לביתך, גם האוירה, גם שבת האחים יהודי בסעודות, זמירות שבת, תפילות השבת, הסדרים האישיים כפי שדברנו, וכל המרכיבים המיוחדים שהופכים את הישיבה לביתך. כך, תגדל ותתעלה, והישיבה תיצור את אישיותך ותבנה אותה.

מוקד הייעוץ וההכוונה "לב מבין" הוקם ע"י איגוד בני הישיבות "לגיונו של מלך", בברכתם ובעידודם של מרגן ראשי הישיבות והמשגיחים שליט"א.

לייעוץ והכוונה: 077-3220743/8 בין השעות 21:30 - 23:00

וקנה לך חבר

המדריך לכתבת והוצאת ספרים וקונטרסים

למה צריך שירותי עימוד ספרים?

אחד הפרמטרים המשפיעים ביותר על נוחות ואיכות הקריאה בספרים מעבר לעריכת התוכן עצמו זה כמובן – מראה הדף עם עימוד נכון. ספר שמעומד בצורה לא מקצועית משפיע באופן ישיר על הקורא והגישה שלו כלפי התוכן הכתוב, זאת גם אם הקורא עצמו אינו מקצוען, ואינו מבין בעיצוב כלל! כל אחד יכול לראות את ההבדל בין ספר מושקע ונוח לקריאה, לבין ספר שחרף הכתיבה הרהוטה – נראה שהופק בצורה חובבנית ולא נכונה.

מי מבצע שירותי עימוד ספרים?

חשוב מאוד לדעת ששירותי עימוד ספרים זו מלאכה שאינה דומה כלל לעבודות עיצוב וגרפיקה שונות. בניגוד למה שחושבים אנשים רבים, ואולי גם גרפיקאים רבים, עימוד ספרים זהו מקצוע בפני עצמו. גם מעצב מנוסה השולט בתוכנות כמו 'פוטושופ' ו'אילוסטרייטור', כלל לא בהכרח שידע לבצע עימוד ספר נכון. אף שאת תכנות העימוד לספרי קודש יתכן שהוא מכיר, ויכול להפיק מהן תוצאה בינונית.

לצורך ביצוע מקצועי של עבודת עימוד, נדרשים שני גופי ידע: ידע מקצועי מקיף בתחום הטיפוגרפיה ומבנה האות, והכרת הפונטים והתאמתם, התמחות בקריאות, הכרת הכללים האוניברסליים בעימוד וסדר, הכרת המאפיינים הספציפיים ל'אנר הספר, הבנה נכונה של היררכיית הטקסט והכותרות ועוד. ידע טכני והיכרות מקיפה עם תכנות עימוד ספרים שונות, המאפשרות בנייה נכונה של הטקסט.

מה עושים בעבודת עימוד ספרים?

עימוד ספרים בהגדרתו המילונית הוא סידור נכון של הטקסט על הדף, מבחינה ויזואלית וטיפוגרפית. אך מתברר כי המלאכה מורכבת יותר ממה שזה נשמע. אז מה בעצם עושים בעבודת העימוד? קבלו את הרשימה המלאה שלא ככל מקום יחשפו בפניכם; תהליך העימוד כולל במסגרתו התייחסות אל הנקודות הבאות: ראשית, בחירת פונטים מקצועיים לטקסט רץ, כותרות והערות עיצוב הפסקאות כולל רווח נכון בין פסקאות, רוחב שוליים נכון, גדלי פונטים וניצול נכון של הדף באופן שיהיה נח וקריא. בתהליך העימוד דואג המעמד להדגיש מילה ראשונה בכל פסקה, ליצור חלון בכל שורה שנייה ולמרכז את השורה האחרונה. שנית, הכותרות העליונות: בחלק זה דואג המעמד לשנות את הכותרת בכל פעם בה מתחיל פרק חדש או סימן חדש. כמו כן, גם בספרי הקודש ישנם מגוון סוגים של ספרות ואופי העימוד משתנה בניהם. ספרות עיונית מעומד בצורה אחת וספרות המשלבת כמה מפרשים, הערות, מראה מקומות ועוד, מועמדת באופן אחר כאשר לכל אחד יש כללי ברזל שעוברים כחוט השני בז'אנר של ספרות הקודש.

השלב הבא של העימוד כולל התייחסות למספור העמודים. כאן, הדבר נעשה באמצעות אותיות עבריות וכלשון נקיה. העמודים לא יופיעו כמספרים אלא כאותיות. בנוסף, ייבדק עניין הניקוד. הטקסטים המופיעים בכתבי הקודש מנוקדים ומשולבות בהם גם מילים בארמית. לאחר בחינת נקודות אלו, יבחן המעמד את תוכן העניינים. תוכן העניינים של הספר יבנה בהתאם לתוכן העניינים המופיע בספרי הקודש, כסגנון המקובל בסוג זה של ספרים. יופיעו בטקסטים גם כותרות צד ואינדקס, שיעזור באיתור הערכים השונים. את העימוד עצמו, לרבות התייחסות לכל הפרמטרים הנדרשים, יכול המעמד לעשות באמצעות תוכנות עימוד מיוחדות, המתאמות לספרי קודש וכוללות את כל הכלים, המסייעים למעמד בתהליך עצמו.

בנוסף, צוות העימוד ידאג לחלקי הספר הנוספים כגון השערים, עמוד הקרדיטים, החוצצים, תוכן העניינים, מפתחות, ביבליוגרפיה ועוד, כשהכול בעיצוב ובפורמט תואם לסוג הספר.

לסיכום

לסיכום, עימוד ספרי קודש, בדומה לעימוד ספרים אחרים, הוא משימה מאתגרת מאד המצריכה פנייה אל המומחים בתחום. אולם, שלא כמו עימוד אחר, עימוד מסוג כזה כולל גם פרמטרים נוספים, אותם לוקחים בחשבון במסגרת התהליך כדי לקבל מוצר מוגמר איכותי וברמה גבוהה – ספר קודש מסוגנן בהתאם לכללים.

מכיוון שמדובר בתהליך מאתגר, מומלץ לפנות אך ורק לאנשי מקצוע המתמחים בעימוד ספרי קודש, אנשי מקצוע מנוסים ומיומנים שיכולים להתמודד עם האתגר הזה בהצלחה.

זוית ראייה

כימי צאתך מארץ מצרים

לפני מספר דורות שלט כאן סבא של סבא שלי, יוסף הצדיק, שהוביל את מצרים לשיגשוג כלכלי שלא נודע כמוותו. אך מאז הכל היסטוריה ואין שום דבר מפתיע באופק, ככל הנראה. נכון, יעקב אבינו הבטיח לנו שנצא ממצרים ביד רמה, ואפילו ניקח את כל רכושה של מצרים איתנו..."

"ניקח את הכסף והזהב של מצרים?" תהה שמעון, "כסף וזהב? מי חושב על זה בכלל? תן לי את חייו אחי ואחיותי וזה מספיק לי, די והותר. אנו לא צריכים כעת כסף וזהב. מה שחסר לנו הוא רק חצי שעה של מנוחה נוספת ונוגש פחות אכזרי ויותר מתחשב..."

אוריה הביט בכנו ואמר: "תשמע טוב, שמעון בני היקר. כאשר סבא אברהם אמר להקב"ה "כמה ארע כי אירשנה", ענש אברהם אבינו ואנו נאלצנו לדרת מצרימה ולהשתעבד לפרעה הרשע, ימח שמו. נכדו, יעקב אבינו ע"ה, מסר ליוסף הצדיק את פקודת הגאולה והבטיח לנו שכיום אחד, בסתם יום של חול רגיל, יגיע יהודי מתוכינו, שיאמר "פקוד פקדתי אתכם", ואז נצא ממצרים".

"נעזוב את מצרים?", קפץ שמעון כנשוך נחש. "אין אפשרות כזאת בעולם!! טובי מכשפי פרעה כישפו בכישופים את הארץ ואיש לא יכול לעזוב אותה. כל עבד שינסה לברוח מכאן, נהרג מיד על ידי צרורות כישופי החרטומים. אבא יקר, איך נצא ממצרים?!"

"כך הבטיחו לנו אבותינו", אמר אוריה, "כך אמר לי אבי ז"ל לפני שהנוגש הרג אותנו למוות. כך מקובלנו מאבותינו!!..."

"מסתבר שזה יקרה עוד זמן רב. אולי הנכדים, אולי הנינים שלנו, יזכו להגיע לרגע המיוחד הזה, אבא, זה נראה לך משהו שאתה ואני נוזח לראות?"

אוריה סגר את עיניו ולחש: "אי אפשר לדעת, יתכן שהנינים שלנו יזכו לזה. יתכן שהנכדים ואולי אפילו אנחנו, אולי עוד שנתיים, אולי עוד שנה וחצי, אולי עוד שנה. אולי, אתה יודע, שמעון? אולי אפילו מחר בבוקר!"

"מחר בבוקר?", צחק שמעון, כצחוק שהתערבב במהירות בדמעותיו המלווזות. "אתה חושב שאולי מחר בבוקר?.. הוא המשיך לכבות, עד ששניהם נרדמו. עוד שלוש שעות יקרקרו התרנגולות והם יקומו להם לעוד יום עבודה מפרך, נורא וכואב.

השמש המצרית קופחת במלוא עוזה, מחממת את עברי פרעה. אוריה בן ה-68 נאנח, בעודו מערבב בקופסת העץ שלפניו את הטיט הנוקשה. מידי פעם מנסר קול השוט של הנוגש המצרי את חלל האויר ולאחריו נשמעת גניחה קורעת לב, מפיו של אחד היהודים, שניסה להרפות לרגע ולנוח מעבודתו המפרכת. הנוגשים לא חדלו מהשגחתם הקפדנית, למרות השרב הכבד. המצרים אכלו ארוחת צהרים דשנה, הכוללת בשר וקישואים, אבטיחים ובצלים עסיסיים וחריפים, וכעת יש להם כח, חשק ומסירות, כדי להכות את ניניו של יעקב אבינו, עברי פרעה ב-209 השנים האחרונות. אוריה ראה את הנוגש המצרי מתקרב לעברו. הוא שב להכנת הטיט, בכוחות הדלים שעוד נותרו בקרבו. במרחק של שני צעדים עמלו בניו, שמעון בן ה-23 וישובב בן ה-14, על איסוף ערימת קש וגבבא, כשהנוגש "שלהם" מצליף בנבם. אבא ידע שישובב לא אכל ושתה ביממה האחרונה. אך מה יוכל לעשות? האם יש עדיין מה לעשות, כדי להציל את בני משפחתו מהגורל האכזר, המלווה אותם ואת אבותיהם, במשך 209 השנים האחרונות?

באישון ליל עזבו הנוגשים את השרה, מותירים אחריהם יהודים כואבים ודווים. המסודים שכבני החבורה שכחו את עצמם, רעבונם ועייפותם הכלתי-נגמרת, והם עברו מאחד לאחד, משקים כמעט מים את הפצועים, מננבים אגלי זיעה ומנסים לחבוש את פצעי החבורות, שהותירו הנוגשים על כשרם החי. "עוד מעט יפציע השחר", לחש אוריה לשפרה רעייתו, "יוכבד ושרה צריכים לאכול דבר-מה, לפני שיקומו לעוד יום מפרך של עמל כפיים. תשתדלי להשיג פת לחם לישובב. היום הוא עבד קשה מאד ואינני יודע כמה זמן חיזיק מעמד, תחת פרגול הנוגש החייתי שעומד לידו". שפרה התרוממה ממקומה, מנסה להסתיר את כאביה, תרה אחר דבר מאכל, טרף לילדיה.

אוריה ושמעון בנו ישבו יחדיו, מנסים להתחמם באשה של מגילת הקלף, שקיבלו בירושה מאבותיהם. ככל לילה, לפני שנפלו שדודים על משכבם הרעוע, הגו הם במגילות הקלף, אותם כתבו אבות האומה בדם ליבם. המגילות, כך מספר המדרש, נכתבו ע"י אדם הראשון, נח, אברהם, יצחק ויעקב. תורתם של ראשונים. לאחר הלימוד גלל שמעון את המגילה שבידו ובעינים זולגות דמעות שאל את אביו אוריה, "מה יהיה הסוף?"

"טוב שעוד יש לך דמעות לבכות", צחק אוריה צחוק חלול. "לי כבר מזמן הסתיימו הדמעות. 209 שנים אנו משועבדים כאן.

—מה יהיה? מה יהיה הסוף?

חדש! חדש! חדש!

לקהל לקוחותינו:

הננו שמחים לבשר על

פתיחת מחלקה מיוחדת

לפענוח והקלדת

כתב חצי קולמוס

ע"י מומחים בני תורה

ויראי שמים הי"ו

לפרטים והצעות מחיר

053-3189546

אידישע קאפ

בריוק שעתיים לאחר מכן נעמדו משה ואהרון ליד ארמונו של פרעה. מכאן ואילך החל כדור השלג להתגלגל במהירות. פרעה מסרב ומשה מטיל את מכת דם. פרעה מתעקש ומלינוי צפרדעים עלו על אדמת מצרים, היישר מהנילוס. כינים, ערוב ודבר, מכה אחר מכה, ובני ישראל מפסיקים לעבוד, כדברי חז"ל, בכל אותה השנה. לאחר שנה בריוק מאותה שיחה לילית ואוריה ושמעון, שפרה ויוכבד, פוגי וישובב ובכר, נוטלים שקיק מטלטלים דלה, מעמיסים בצק-מצות על גבם ויוצאים ממצרים.

אוריה מחייך באושר אל בנו שמעון ולוחש לו: "בני אהובי, אז יכול להיות שפשוט מחר, יבוא הגדאל ונצא ממצרים?!"

ושמעון מביט בעיניו של אבא, צוחק ובוכה, צוחק ובוכה....

.....

כמעט 2000 שנה אנו מחכים למחר, לבוקר המחרת, בו נקום לשחרר ועידן חדש, לימות המשיח.

במצרים המתינו 210 שנים לבשורת הגאולה. הם הרגישו בריוק כמונו. וכן, היה להם קשה וזמר הרבה יותר. והם חיכו, והאמינו באמונה תמימה. ואז, בסתם יום רגיל של חול, יום פשוט, לכאורה עוד יום שגרתית תחת עול מצרים, התגלה הקב"ה לפני משה רבינו ע"ה מתוך הסנה ופקד עליה להיות שלווחו להוציא את ישראל ממצרים. איש לא ידע כיצד יתרחש הדבר בדרך הטבע, אך הוא התרחש, בצורה ניסית מופלאה.

כך, בריוק נמרץ, יכול המשיח להגיע אלינו כבר היום, בריוק ברגע שאתם קוראים את המאמר הזה. הוא יכול להגיע היום, אולי מחר, אולי מחרתיים ואולי בעוד שנתיים. אם הקב"ה יתברך החליט שזהו הרגע, לא תהיה שום סיבה שתעצור אותו מלהגיע היום. ואנחנו? אנחנו רק צריכים להאמין באמונה שלמה ולחכות לו, בכל יום שיבוא.

הגיליון מוקדש

לרפואתם השלמה של

רון שי בת סיגלית

עדי בן רות

ניב בן ירדנה

אברהם בן רות

השקעה רווחית

ללא תלונות.

יום אחד, בהפתעה גמורה וכלי שאתכונן לכך מבחינה נפשית, בא אלי נפתלי קיר ואמר לי בקול בוטח וחד משמעני: "אני רוצה ללמוד אתך חברותא", כך, בלי בושה, בלי מתווכים וכלי גישושים מוקדמים. לרגע, נדהמתי והחרשתי, אולם מייד התאוששתי תוך כרי שאני חושב לעצמי: "מה, הוא שפוי? הוא לא מבין שאין לו סיכוי? אני אלמד איתו חברותא? הרי אני בין הבחורים הטובים בשיעור! והוא, הוא, הוא נפתלי קיר!!! ??? בקושי רב הצלחתי לסגן במכוכה ובמגום: "אה, אם, אני, כן, אה, לא, אה, בעצם כבר קבעתי חברותא לזמן הבא, ו, אה, אני כבר מסודר, כן אני כבר מסודר. נפתלי לא התייאש וחזר על מבוקשו כמעט בתחנונים: "אני רוצה ללמוד איתך חברותא!!! אני חייב שמישהו יסביר לי טוב את הגמרא ונראה לי שאתה יכול לעשות זאת".

אם בתחילה חשבתי כי הרחייה המנומסת תסיים את האירוע, הרי שמהרה נוכחתי להבין כי העניין אינו כה פשוט והדברים ברורים ומוחלטים, עכ"פ מצידו, והוא, משוכנע שכך יהי. למען האמת, בליבי פנימה ניצת גם איזה ניצוץ של רגש יהודי שאינו מסוגל לסרב להפצרת אחיו. "נפתלי, אני כבר מסודר - כפי שאמרתי לך, אולם אם אתה מעוניין, אני מסכים להישאר כל יום אחד סיום "סדר שלישי" בשעה 15.9 וללמוד איתך חברותא באופן קבוע עד השעה . - . "עניתי בקול רפה - , "ברור שאני מסכים מה השאלה" - פרץ נפתלי בשמחה, והעניין נסגר ונחתם עוד באותה פגישה, לשביעות רצונו

המוחלטת של נפתלי - ולתדהמתי מההקרבה העצמית שלי להישאר בכל יום שלושת רבעי שעה נוספים על חשבון הנסיעה לביתי. ובשביל מה? ללמוד עם נפתלי... "קיר", ממש "קיר", לא מבין כלום, כלום, כי אם תסביר לקיר, הוא יבין מהר יותר מנפתלי. ואכן, למדתי חברותא עם הקיר במשך כל זמן חודש, במסידות נפש ממש, כשאני יושב ומסביר לו שוב ושוב ושוב, והוא מהנהן בראשו לאות הבנה. וכך אני מסביר לו: "רב אומר חייב, ושמואל אומר פטור" ... "הבנת נפתלי" ...? כן כן אני מבין" ...

טוב, אז בוא נחזור רב אומר... פ-ט-ו-ד-ר - עונה נפתלי - "לא, נפתלי, רב אומר חייב ושמואל אומר פטור" ... הבה נחזור, מה שמואל אומר? "חייב" - עונה נפתלי בקול בוטח - ואני חושב לעצמי שעוד רגע אחד קורה לי משהו נורא כי באמת באמת אני מאוד עייף בשעה מאוחרת זו אחרי יום לימודים

לכל אחד יש איזה מעשה קטן שהוא עשה בימי חייו, ל והוא מאד מוקיר ומעריך את אותו מעשה. בדרך כלל זהו מעשה ששינה וגרם תהפוכות גדולות לאדם יחיד, או לרבים. זו תחושה טובה ונעימה, פעמים רבות שדמיון רב כרוך בה - והסיפור לא היה בדיוק כפי שהארם חושב לעצמו, אבל זה דבר משני והסדר השיבות - העיקר היא ההרגשה הטובה והשיכנוע הפנימי שעשיתי משהו למען העם, למען הכלל, או למען הפרט.

גם לי יש סיפור מעניין על מעשה טוב שעשיתי בצעירותי, בזכותי, התחולל כל מה שבא בעקבות אותו מעשה. ובכן, מעשה שהיה כך היה:

אל הישיבה הקטנה שבה למדתי הגיעו תלמידים מצוינים מכל תלמודי התורה הטובים ביותר בכני ברק, ובשיעור א' - מייד עם כניסתי לישיבה, הבחנתי קיבוצה טובה ומוכחרת של תלמידים התכנסה כאן, לשלוש שנות לימוד פורה ופריחה רוחנית מפוארת. כולם היו בחורים מצוינים - חוץ מאחד, שלא ידענו ואיננו יודעים עד היום כיצד הוא הצליח להתקבל לישיבה. וכן, הצטרף לו נפתלי קירש לשיעורינו המצויין כבחור מן המניין, למרות שכרור היה שנפתלי אינו מתאים מבחינת רמתו הלימודית לישיבה שבה למדנו. נפתלי קירש היה דל כשרונות ואולי אפילו נטול כשרונות כלל, ומשום כך, בתוך זמן קצר למדי, החלו כמה מבני הישיבה לכנותו בשם נפתלי קיר - דהיינו, קולט ומבין כמו קיר. נפתלי לא נפגע, כי הוא לא תפס את העוקץ שבשם הכינוי. הרעיון הוא די עמוק ומורכב עבודו,

והוא היה משוכנע כי מדובר בקיצור שמו גרידא. נפתלי קיר היה בעל רצון עז ועקשנות תמוזה, שתמיד נראתה לנו חלק מבעייתו הכללית. הוא היה נכנס בזמן ל"סדר" בישיבה ומתגרנד ליד הגמרא כשענינו בוהות, לפעמים באותיות הקטנות, ולפעמים בחלל האוויר ובמה שקורה מסביב - אבל תמיד מתגרנד, תמיד כמצב של תנועה, עם יד שמגורדת בזיפי זקנו בתחושה של כאילו הוא חושב על משהו "עמוק מאד".

נפתלי קיר היה חברותי מאד והיה מעורב בין התלמידים בשיחה בין הסדרים, ובחדר האוכל. החברים נהנו מהגיוון המעניין שהוא יצק לתוך חיי השגרה בישיבה. צוות הישיבה לא דרש מעולם מנפתלי לעמוד במבחנים החודשיים או להתבלט בתחומים השונים, שהרי הם ידעו את מצבו, אך כל זמן שלא היתה הפרעה מצידו, זרמו הענינים כסידרן

ארוך ומתיש וממש אין לי כוח לזה. אני כותב לנפתלי על דף נייר באותיות מאירות גדולות ומודגשות: "רב אומר חייב, שמואל אומר פטור". אבל נפתלי הוא "קיר" וזה ממש לא הולך ככלל, והוא תמיד הופך את השיטה הנכונה.

זה היה קשה, קשה מאד, אבל אמרתי ככל יום לעצמי: "זו מצווה, מצווה גדולה, אני משוכנע שזו מצווה, אני בטוח שהקב"ה אוהב את המעשה הזה, ברור לי ברור לגמרי שיש לקב"ה נחת רוח עצומה מחברותא זו, בכל ערב, בתשישות, בעייפות - ובחוסר תוצאות בשטח". סיפרתי גם להורי על החברותא המיוחדת לאור האחרים שלי בהגעה לבית בערב. גם הם חיוקו את רוחי והסכימו שאכן מדובר במצווה של ממש. גם נפתלי תמיד הודה לי על כך שאני עוזר לו ללמוד ולהבין.

כעבור ארבע שנים...

למדתי בישיבה גדולה ושני שיעורים מעליי למד אחי הגדול ממני. כחודש לפני חתונת אחי, באחד מימי סוף הזמן, התלוויתי אליו ליום הפילה בירושלים ככותל המערבי, וכשעות שלאחר מכן סידרנו בכמה ישיבות בירושלים כדי לחלק לבחורים שהכיר מתקופות שונות את ההזמנות לחתונתו. כשהגענו לאחת הישיבות בירושלים, ביקש אחי לקרוא לחברו מהישיבה הקטנה שלמד באותה ישיבה. כאשר הוא יצא וראה אותי עם אחי, הפטיר כלאחר יד ואמר: "אתה יודע שלומד כאן בישיבה גם בחור מהשיעור שלך בישיבה הקטנה"..." "ומי זה?" שאלתי אותו - "נפתלי קירש" - ענה, והמשיך בשיחה עם אחי. באותו רגע נדלק בי ניצוץ של התלהבות וסקרנות, כי זה שנתיים ויותר שלא ראיתי את נפתלי ומעניין לדעת מה שלומו. "קרא רגע לנפתלי" - ביקשתי את חברו של אחי, "את, הוא לא ייצא אליך באמצע ה"סדר" - ענה הלה - "מה? מה אתה מדבר? תגיד לו את שמי ותראה איך הוא קופץ החוצה, הייתי חברותא שלך" - "אין לך סיכוי" - טען והמשיך "נפתלי הוא ה"מתמיד" של הישיבה הוא אינו מדבר מילה של חולין באמצע ה"סדר" ואין כל סיכוי שזה יקרה כעת". הבלעתי איכשהו חיוך ניסתר והוא המשיך - "הו הו הוא בין הבחורים הטובים בישיבה, ובחורים רבים באים לדבר עימו בלימוד במהלך ה"סדר", גם שואלים אותו על השיעורים של ראש הישיבה כיון שהוא שולט הם היטב, הוא אמנם לא הכישרון הגדול ביותר, אבל בהחלט יש לו מעמד מכובד בשל התמדתו ושקידתו - ענה חבירו של אחי.

לא האמנתי למשמע אזני, והחטפתי מבט לתוך היכל הישיבה. אכן, ראיתי את נפתלי קיר יושב בספסל השני משמאל ולידו ניצבים שני בחורים המתוכחים בלהט רב על סוגיה בגמרא. ניצבתי דומם בהלם מוחלט ובתדהמה, והבטתי ממושכות בתמונה שמעולם לא האמנתי שאראה. באותם רגעים, הייתה לי תחושה בלתי רגילה של חלק ביצירת תמונה זו, הרגשתי שותפות אמיתית עם הקב"ה ועם נפתלי קיר כבניית עולם אישי מופלא של בחור ישיבה. אוי, זה נפלא לראות הדברים זה

נפלא להרגיש, מי היה מאמין. כן, זה הוא המעשה שאני נושא עימי בליבי לכל מקום, הוא נחרת בתוכי ואינו מרפה ממני, אני משוכנע שיש לי חלק בהצלחתו ובלומודו של נפתלי. אם כי אין ספק שכל זכותי בעניין זה היא בשיתוף העוצמה האדירה של נפתלי, העוצמה של בחור ישיבה להחליט, לעשות, ולהצליח, העוצמה של לא להתייאש, העוצמה של לא להיכנע אפילו לכישרון חלש שנתן לך הקב"ה.

כי בתורה יש הכל, הכל, ממש הכל, גם "מפתחות לראשים קשים" יש בתורה, וגם כוחות בלתי הגיוניים להתמדה יש בתורה, הכל, הכל יש בתורה, גם עוצמה לומר ולבקש את החברותא הנכון, את חוסר הכושה כאשר צריכים זאת, הכל יש בה בתורה הקרושה, כמה שזה נפלא כמה שזה מדהים.. אשרינו מה טוב חלקינו.

הגיליון מוקדש

לרפואתם השלמה של

אוראל בת לימור

יוסף חיים בן זהבה

נאור שליו בן רות אלישבע

יום טוב ליפא בן רויזא

יאיר בן רויזנה

סמואל אנון בן אנטוני

שושנה בת לולו

משה בן ברכה

מאיה בת אילנה

משה בן דייזי

מאור אפרים בן פורטונה דניאלה

משה בן אדגן

החתנה האוסלמית לחת הפסח!

סדרת הספרים הנפלאים

חדר הדרתי

המכילים את שיחות ודרשות מרן רבנו הגדול שליט"א
ניתן להשיג בטל': 058-3241518

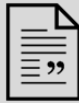
מוציאים לאור? הכל הכל במשרד אחד

הדפסה

עיצוב

עימוד

הגהה

ניקוד

הקלדה

אידישע קאפ

לפרטים והצעת מחיר
053-3189546

בחור ישיבה יקר

מחכים לך!

מוקד הייעוץ וההכוונה לבני הישיבות

לב מבין

מבית איגוד בני הישיבות 'לגיונו של מלך'

בעידודם ובהכוונתם של מרנן רבותינו ראשי הישיבות שליט"א
קו האיגוד 077-3220743 | שלוחה 8 | בין השעות 21:30 – 23:00